Min favoritmarsch är Der Pappenheimer

Jag gjorde värnplikten på Livgardets Dragontrumpetarkår 1999 och en av de första marscherna vi lärde oss utantill var der Pappenheimer, även kallad "Pappen". Den följde sedan med under hela året, ofta var det det enda vi visste när vi red eller marscherade in på en spelplats – "vi börjar med Pappen, sedan får ni lyssna upp". Den spelades alltid som in– och utmarsch på Stockholms slott i samband med vaktparaderna. Vi fick helt enkelt det inbankat i våra huvuden att den utgjorde grunden till allt.

Sedan dess har jag lyssnat på och spelat väldigt många fler marscher, breddat mitt intresse och hittat nya favoriter. Svensk signalmarsch, Kavalleriets defilering–smarsch, Alte kamraden och Reginamarsch är några exempel på marscher som tilltalar mig. Och jag är helt övertygad om att du också har din favoritmarsch, en historia om den och hur den har utvecklats till att bli den marschen som den är för dig.

Vi har under 2016 närmat oss Sveriges Militärmusikers Förening (SMmF) för att tydligare bli en familj med militärmusik som gemensam nämnare. Bägge föreningarna fortsätter med sin egen verksamhet men man kan nu för en blygsam extra peng om året bli ansluten till både MMS och SMmF och därmed få tillgång till bägge föreningarnas verksamhet. På nästa sida kan du läsa mer om SMmF.

Vi har även inlett samtal med Riksförbundet Unga Musikanter (RUM) i syfte att få den yngre generationen att upptäcka och uppskatta marschgenren. Vi har än så länge bara idéer om vad vi kan hitta på tillsammans men hoppas inom kort kunna berätta mer i vårt digitala Marschbladet eller via vår hemsida, militärmusik.se.

Vad vill du att vi ska göra för aktiviter och åtaganden? Hör av dig till mig och berätta om just din idé, det är först då vi kan gå vidare och utveckla samfundet. Det behövs alltid fler människor som engagerar sig inom ideella föreningar och MMS är inget undantag, så vill du hjälpa till med nåt, stort som smått, så tar vi i styrelsen gärna emot den hjälpen.

Och jag tycker fortfarande att det är nåt speciellt med Der Pappenheimer men den kommer mest till sin rätt under rätt förutsättningar; LDK ska spela den från hästryggen, som utmarsch på Stockholms slott och jag ska stå på gevärsbron under blå himmel och strålande solsken.

Fast ändå inte, snarare de minnen och känslor den väcker från en positiv tid i livet. För det är väl det som musiken gör med oss, skapar minnen och känslor, även om det ibland känns ologiskt och konstigt. ■

/ Sven Lundberg
Ordförande

